

prima instanță: O. Școlnic
instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

nr. 2ra-294/16

ÎNCHEIERE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Pantea

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale Direcția de Producție „Apa – Canal” Telenești împotriva lui Vasile Pantea cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Pantea și menținută hotărârea Judecătoriei Telenești din 22 iunie 2015, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 05 ianuarie 2015, ÎM DP „Apa – Canal” Telenești a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Pantea cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că a acordat pârâtului servicii de alimentare cu apă și recepționarea apelor uzate.

Menționează că în perioada anilor 2009 – 2014, pârâtului au fost prestate servicii în sumă de 7030,56 lei, care însă nu-și onorează obligațiile de achitare a sumei pentru serviciile prestate.

Afirmă că pârâtul nu reacționează la încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 513, 543, 572, 643, 644 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei în mărime de 3928,44 lei, precum și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 22 iunie 2015 a fost admisă acțiunea, încasat de la Vasile Pantea în beneficiul ÎM DP „Apa – Canal” Telenești datoria în sumă de 3928,44 lei, încasată de la Vasile Pantea în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Vasile Pantea și menținută hotărârea primei instanțe.

La 08 decembrie 2015, prin intermediul Oficiului Poștal, Vasile Pantea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că este pensionar și locuiește într-un apartament cu două bransamente de conectare la apă rece, unul fiind în baie și este contorizat, celălalt – în bucătărie, nu este contorizat și despre care dânsul a aflat în anul 2012, deoarece primea facturi pentru achitarea apei, potrivit contorului pe care permanent le achita, crezând că are un singur bransament.

Afirmă că lucrătorii ÎM DP „Apa – Canal” Telenești au efectuat contorizarea bransamentelor de conectare la apă.

Menționează că în anul 2012, colaboratorii ÎM DP „Apa – Canal” Telenești au constatat faptul dat și i-au solicitat să instaleze personal și din cont propriu, contor la bransamentul din bucătărie.

Remarcă că la solicitarea lui adresată intimatului de a efectua contorizarea din contul întreprinderii, ultimul a refuzat și a calculat plata pentru apă conform pct. 9 din contractul de furnizare a apei consumatorului casnic nr. 306 din 16 iulie 2012, adică potrivit normelor de folosire a apei aprobate de Primăria or. Telenești.

Indică că instanțele ierarhic inferioare au făcut referire la actele normative inexistente sau care reglementează alte relații și anume, instanța de fond a invocat prevederile din Hotărârea Guvernului RM nr. 31 din 19 februarie 2002, iar instanța de apel din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative nr. 707 din 2012, neindicând organul emitent și data adoptării.

Remarcă că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 96 pct. 6) din Regulamentul privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare.

La fel, invocă că nu s-a ținut cont nici de prevederile din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013.

Susține că deși instanța de apel face referire la prevederile Regulamentului nr. 1229 din 13 noiembrie 2007, un astfel de act normativ cu nr. 1229, fără autor, nu există, iar concluzia instanței de apel că anume consumatorul trebuie să instaleze contorul rezultă doar din afirmațiile intimatului.

Având în vedere art. 10 din Regulamentul privind achiziționarea, proiectarea, instalarea și exploatarea aparatelor de evidență a consumurilor de apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1228 din 13 noiembrie 2007, remarcă că obligațiunea de a elabora, aproba și încheia contractele cu tarife distincte este a furnizorului apei în comun cu organele administrație publice locale.

Mai notează că instanțele ierarhic inferioare au neglijat să se expună asupra faptului că potrivit pct. 3) lit. i) din contract, către 16 iulie 2012, lui nu i se impută vreo datorie, însă datoria acumulată față de furnizorul de apă a fost calculată pentru întreg anul 2012.

Consideră că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, așa cum este garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 01 februarie 2016, ÎM DP „Apa – Canal” Telenești a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului declarat de Vasile Pantea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 decembrie 2015 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Pantea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vasile Pantea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Pantea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Vasile Pantea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță